

PAG. 338, l. 1, ὑπομένη = PAG. 340, l. 2, καὶ παρῇ — l. 3, τὰ θρόα, ἀπέρχεται = PAG. 344, l. 20, μέλαν — l. 22, μακρὸν καὶ λεπτόν — *ibid.* *χαλκίζον ... πυργί* (p. suiv.), interpolation à exclure. = PAG. 345, l. 19, *ἔστι* = PAG. 346, l. 5, [γάρ] = PAG. 348, l. 16, δύσθυμος = PAG. 357, l. 6-7, οὐτοί γε = PAG. 358, l. 7, οἱ καὶ φρυολόγοι = PAG. 359, l. 19, τῷ τρώμῳ, ὃν ἐκχεῖ — l. 20, τύμματα = PAG. 361, l. 16, ἐν βαθεῖ μὴ ταῖς ρ. = PAG. 364, l. 17, ἐπίσπαστόν τι = PAG. 365, l. 2, οἶον — l. 8, κατὰ — l. 11, γε μὴν = PAG. 368, l. 4, τὸν χυμὸν — l. 14, [πρόσω] — l. 19, ὡσπερεῖ = PAG. 372, l. 22, διὰ δῆλαι ... [πῃ] = PAG. 377, l. 7, [ἔργου] — l. 20, καλῶς = PAG. 379, l. 4, δίσκους (1) = PAG. 380, l. 15, [κτῶνται] = PAG. 382, l. 5-6, [οἶος] ἐξελεῖν αὐ-ξηθῇ — l. 9, [οὐ βάλλουσι] = PAG. 333, l. 4, ἀντιβολῆσαι — l. 5, [νῆστις] = PAG. 387, l. 8, γέννησιν καὶ τῆς = PAG. 389, l. 14, ξανθός· καὶ τὴν φωνὴν δ' ἔσχει = PAG. 390, l. 7-8, μεταβεβληκότη ... ἰδίον τι ... ὑπῆρχεν ἔτι = PAG. 393, l. 9, ἀγαθαὶ ὧσι — l. 12-13, [ἐργαζόμενα ... οἶον] — l. 22, εἷς ἰχθὺς, ὁ σκάρος, ὃν καὶ = PAG. 394, l. 16, ταύτη ... δ ... ἔχῃ — l. 20, βλάπτειτο = PAG. 395, l. 6, πάνυ — l. 7, τῷ — l. 8, δέ — l. 10, ὥστε — l. 17, ἡ — l. 22-23, ποιάντινα = PAG. 396, l. 15, προσεξαμαρτάνηται — l. 22-23, ἀποδηλοῖ ὅτι ... ἀναλίσκεται ... ἡ = PAG. 397, l. 20, προσιεμένων = PAG. 398, l. 1, ἐκούσαις ἡ μὴ — l. 11, τείνειν — l. 14, οὖν — l. 17, καὶ θιγγάνηται, καὶ μὴ, οὐκ ἂν εἴη — l. 18, [ἐλέγξει] = PAG. 399, l. 2, μύειν ... συμπίπτον τὸ στόμα — l. 2-3, ἐπὰν ἀπεράσῃ — l. 18 — l. 14, καὶ βραχύ = PAG. 400, l. 3, οὐδέ — l. 15-16, σίαλον ... ἀψίμεν — l. 19, ἡ κρατεῖται = PAG. 401, l. 4, εἰ — l. 24, δὲ ... [τὰ σώματα] = PAG. 402, l. 6-7, αἰσθωνται προῖέμεναι [ἔτι] — PAG. 403, l. 1, ἡ φύσιν ... ἄνω φέρεσθαι — l. 20, [πίστιν] — l. 22, ἕτερον πρό = PAG. 404, l. 15, ἔχῃται πρὸς αὐτῇ — l. 20-21, σφόδρα, πάσχ. δ' ἐπὶ ποσόν (2). = PAG. 405, l. 17, οὐκ ἂν ἐλεγχθεῖη — l. 19, ἡδὲ = PAG. 406, l. 1, ἀναίτια — l. 2, εἰ (3) — l. 3, τοῦ —

(1) J'avais pensé aussi à σηκούς. Toutefois ce mot, quoique appliqué par Aristote aux nids des perdrix, m'a paru trop fort pour les gâteaux des guêpes.

(2) Ou, si l'on aime mieux, πάσχουσα δ' ὁπωσοῦν. Mais je penche à croire que τὸ πάσχον (πάθος corr. Scalig.) est une interpolation. Je lirais maintenant τοιαύτη ἢ [καὶ] σφόδρα πάσχουσα.

(3) J'ai été flatté de trouver plus tard que j'avais eu le bonheur de me rencontrer ici avec Casaubon.